

добры свойства и дѣла. а второй гледа да го грабне какъ да е, было праведно, было неправедно. Честолюбивый ся стреми единственно кѣмъ истиниѣ—тѣ честь, или подобрѣ да речемъ, кѣмъ единственно—то добро, отъ коего честь—та истича, и обычалъ бы това добро и стремилъ ся бы кѣмъ него и тогава, когато не быхъ го хвалили и почитали други—тѣ. Горделивый, на противъ, иска само да го хвалѣтъ и да го почитать, безъ да го е грижа, достоинъ ли е той за това, или не е. Слѣдователно пѣрвый никога не ще направи ничто неблагогородно, за да достигне своѣѣ—тѣ цѣль: второй обаче не мари да ли е благогородно, или низко поведеніе—то му; за него е доста само да го хвалѣтъ, и прѣзъ това да успѣва въ намѣреніе—то си.

Друго различіе между нихъ е то, че честолюбивый тѣрпи да гледа, какво и други человекы имать преимущества, за които да ги хвалѣтъ; горделивый обаче не може да трае това; нему е като тѣриѣ въ очи—тѣ всеѣко добро свойство у други—тѣ человекы, всеѣка тѣхна работа похвална; той не може да миряса, ни да ся успокои, докѣлъ не развали добрѣ—тѣ честь, коѣкто имать други—тѣ.

Затова горделивы—тѣ падать въ лошъ порокъ, клеветаніе. Чгомъ узнаѣтъ, че нѣкой другъ сторилъ нѣкоѣѣ малкѣ погрѣшкѣ, той часъ ся зати-